

Daleč z doma.

(K sliki.)

Kako je pusta tale soba,
Kako je zunaj solnčen dan —
O, kje so srečne tiste ure,
Ko sem skakljal čez breg in plan!

Spomin uhaja mi v domovje,
Naj stokrat knjige lotim se,
Naj rišem, pojem, naj številim
In naj s pisanjem motim se.

V tujini šele bridko čutiš,
Kako je duši dom sladak,
Pa naj bo skalnat, naj bo trnjev —
Kotiček v njem ti ljub je vsak.

A takšen je poklic življenja:
Od doma mora v šumni svet,
Kdor hoče se kot mož veljaven
Vrniti kdaj v domovje spet.

Zato pa proč, ve žale misli!
Na čast bom tebi, mili domi,
Tedaj le, če bom ljubil knjigo
In se učil marljivo bom.

Gregor Fernandez.

